

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jan Ryby v právní věci žalobce: **R. N.**, bytem Š. 21, B., zastoupen JUDr. Jaroslavou Kalendovou, advokátkou, se sídlem Hybešova 726/42, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 7, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2015, č. j. MSMT-18539/2015,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 16. 6. 2015, č. j. MSMT-18539/2015, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 15 342 Kč, a to do rukou jeho zástupkyně JUDr. Jaroslavy Kalendové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět sporu

Žalovaný vyrozuměním ze dne 16. 6. 2015, č. j. MSMT-18539/2015, uvědomil žalobce v souladu s § 82 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (dále jen „školský zákon“), že jeho žádost o přezkoumání didaktického testu ze zkušebního předmětu matematika není důvodná a výsledek didaktického testu se nemění.

Žalovaný dospěl k závěru, že zadání didaktického testu bylo v souladu s katalogem požadavků pro příslušný zkušební předmět společné části maturitní zkoušky a v souladu s učebními dokumenty a rámcovými vzdělávacími programy. Žalovaný dále uvedl, že hodnocení žalobce bylo správné. Současně byla dodržena i kritéria hodnocení zkoušek a dílčích zkoušek společné části maturitní zkoušky a kritéria celkového hodnocení maturitní zkoušky zveřejněná způsobem umožňujícím dálkový přístup pod č. j. MSMT-6626/2015-1.

Žalovaný dále uvedl, že v souladu se závaznými pokyny uvedenými na titulní straně testového sešitu byly hodnoceny pouze odpovědi uvedené v záznamovém archu a poznámky uvedené v testovém sešitu nemohly být předmětem hodnocení.

K námitkám žalobce žalovaný konstatoval, že v záznamovém archu byly všechny zápisy přezkoumány. Digitalizovaný záznamový arch byl čitelný a výsledek hodnocení byl správně zaznamenán do informačního systému. Postup hodnotitelů otevřených úloh byl objektivní a ani v této oblasti nedošlo k žádnému pochybení, které by žalobce poškodilo. Žalovaný konstatoval, že u úlohy č. 12 je uvedeno nesprávné řešení, za které není možné přidělit body. Dodatečné zohlednění změny zdravotního stavu žáka v době konání zkoušek nebylo při hodnocení již vykonaných zkoušek z právního ani pedagogického hlediska možné.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

Žalobou podanou dne 25. 8. 2015 napadl žalobce nadepsané rozhodnutí žalovaného. Žalobce se cítí zkrácen na svých právech rozhodnutím žalovaného tím, že mu nebylo přiznáno úspěšné složení maturitní zkoušky a že rozhodnutí o přezkumu výsledku didaktického testu je nepřezkoumatelné. Odkazuje přitom na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47, podle něhož je soud povinen přezkoumat napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, a to i z hlediska správnosti hodnocení testových otázek a úloh.

Žalobce se domnívá, že jeho odpověď na úlohu č. 12 didaktického testu z matematiky je správná, přičemž žádá soud o přezkum věcné správnosti hodnocení úlohy č. 12 didaktického testu z matematiky, jaro 2015, s tímto zadáním:

Zaváděcí ceny sportovní obuvi jsou o 12,5 % nižší, než jsou ceny běžné obuvi. Emil si koupil jedny boty za zaváděcí cenu a později stejné boty za běžnou cenu. Za oba páry zaplatil celkem 4 875 Kč. Vypočtěte, kolik korun Emil ušetřil při nákupu prvního páru obuvi.

Žalobce uvádí, že na uvedenou úlohu odpověděl „325 m²“, ale správná odpověď podle klíče řešení k testu č. MMZD15C0T01 (dále též jen „klíč“) je „325 Kč“. Žalobce se proto domnívá, že je zjevné, že se dopustil pouhé chyby v přepisu výsledku do záznamového archu, protože úloha č. 12 neobsahovala žádné informace, které by mohly vést k záměně jednotek z korun českých na metry čtvereční. Navíc, záznamový arch didaktického testu z matematiky obsahuje pod úlohou č. 12 úlohu č. 14, jejíž odpověď byla

v m². Žalobce proto považuje svoji poskytnutou odpověď za správnou a její neuznání považuje za projev přepjatého formalismu, a to s ohledem na nervozitu spojenou s maturitní zkouškou a skutečnost, že pravděpodobným důvodem záměny jednotek byl přepis do záznamového archu, nikoli nedostatek znalostí, které měla maturitní zkouška prověřovat.

Žalobce namítá, že i kdyby nebyla jeho odpověď přijata jako ne zcela správná, měla být hodnocena alespoň 1 bodem. Podle klíče bylo možné za úlohu č. 12 uznat „max. 2 body“. S ohledem na tuto formulaci muselo být možné za úlohu uznat 0, 1, nebo 2 body. Jelikož klíč neobsahuje přesný popis postupu, kterým má být úloha č. 12 hodnocena, lze dovodit, že 1 bod lze uznat za správnou kvantitu (množství – 325) a druhý za správnou kvalitu (jednotku – Kč). Žalobce tak měl dostat (alespoň za správné množství) za úlohu č. 12 minimálně 1 bod.

Žalobce zároveň považuje rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť celé jeho odůvodnění je pouhým přebráním obecné odpovědi, o které se lze domnívat, že ji žalovaný s pouhou změnou čísla napadené úlohy zasílá všem žadatelům o přezkoumání testu. Rozhodnutí zejména postrádá způsob hodnocení úlohy č. 12 a není z něj zřejmé, proč byla úloha hodnocena právě 0 body, přestože půlka odpovědi byla správná a úloha měla být hodnocena 1 bodem. Žalobce z uvedených důvodů navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve vyjádření ze dne 13. 10. 2015, č. j. MSMT-33180/2015-2, k žalobě uvádí, že při přezkumu didaktického testu postupoval v souladu s klíčem správných řešení a interním dokumentem Centra pro zjišťování výsledků vzdělávání pro ratery didaktického testu z matematiky (dále též jen „metodika“), který není veřejným dokumentem a ve kterém je přesně popsána metodika hodnocení i s částečným možným ziskem 1 bodu. Z příslušného dokumentu je tudíž zřejmé, jaké konkrétní odpovědi je možné ohodnotit příslušným počtem bodů. Na základě tohoto dokumentu, který je však kvůli své povaze vyloučen z nahlížení do spisu, žalovaný uvádí, že odpověď, kterou žalobce uvedl v záznamovém archu, je nesprávná a nelze ji ohodnotit ani 1 bodem, natož 2 body.

Ohledně zohlednění nervozity žalobce při testu žalovaný přdestírá, že námitka je nedůvodná, protože dodatečné zohlednění zdravotního stavu žalobce u již vykonaného didaktického testu není z právního ani pedagogického hlediska možné. Žalovaný také namítá, že při hodnocení testu se vychází z údajů v záznamovém archu, který je v digitalizované podobě zaznamenáván do informačního systému, nikoli z poznámek uvedených v testovém sešitu. Zároveň doplňuje, že námitka ohledně úlohy č. 14, která se nachází pod úlohou č. 12 a jejíž správná odpověď je v m², je mimo jiné nedůvodná i proto, že se mezi těmito úlohami v didaktickém testu odpovídalo na úlohu č. 13, jejíž odpověď není v jednotkách m²; totéž platí i pro úlohu č. 11, která předcházela úloze č. 12. Nejedná se tedy o přepjatý formalismus. Postupy žalovaného a podklady, na jejichž základě rozhodoval, jsou stejné pro všechny žadatele o přezkoumání maturitní zkoušky, resp. osoby vykonávající maturitní zkoušku, a to za účelem objektivního rozhodování.

Žalovaný dále sděluje k námitce nepřezkoumatelnosti, že žalobce napadl žalobou vyrozumění, které se vydává v rámci přezkoumání didaktického testu dle § 82 odst. 2 školského zákona. Ačkoli je takové vyrozumění podle judikatury předmětem soudního přezkumu, není rozhodnutím ve smyslu § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a na jeho vydání se neaplikují ustanovení správního řádu. Námitka týkající se nepřezkoumatelnosti je nedůvodná, protože se na předmětné vyrozumění neaplikuje § 68 správního řádu. Navíc, žalovaný v napadeném vyrozumění uvedl všechny skutečnosti, které měl za prokázané; veškeré podklady, z nichž při svém rozhodnutí vycházel; celkově dostatečným způsobem odůvodnil výrokovou část vyrozumění. Žalovaný se též ve vyrozumění vypořádal se všemi námitkami obsaženými v žalobcově žádosti a didaktický test z matematiky přezkoumal i nad rámec námitek uplatněných v žalobcově žádosti. Žalovaný proto navrhuje, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V replice podané dne 16. 2. 2016 se žalobce ohrazuje proti vyjádření žalovaného. Považuje za porušení zásady rovnosti (§ 7 odst. 1 správního řádu), pokud žalovaný má k dispozici listinný důkaz (metodiku pro hodnocení testu), který je ve věci klíčový a žalobce neměl k tomuto dokumentu přístup. Mimoto se jedná o klasický listinný důkaz, na který se vztahuje § 56 odst. 6 správního řádu. Ačkoli školský zákon aplikaci správního řádu v této věci vylučuje, dle § 177 odst. 1 správního řádu se aplikují základní zásady činnosti správních orgánů, což dovodila i judikatura Nejvyššího správního soudu. Každé rozhodnutí vydávané dle školského zákona musí mít náležitosti správního rozhodnutí a rovněž nelze vycházet z „tajných“ důkazů.

Pokud by metodika stanovila hodnocení, ze kterého by vyplývalo, že žalobci přísluší za danou odpověď 0 bodů, byla by chybná, což žalobce dokládá popisem typu příkladů, za něž je možné dostat právě 2 body, nebo které jsou hodnoceny až 2 body. Žalobce dále rozvádí svoji úvahu ohledně možného pohledu metodiky na hodnocení úlohy 0, 1, nebo 2 body. Dodává, že z formulace otázky č. 12 lze dovodit, že odpověď se špatnou jednotkou a správným výpočtem nezrcadlí nevědomost studenta, ale pouze jeho nepozornost při přepisování odpovědi do odpovědního archu, a to tím spíše, že stejná jednotka, kterou student nesprávně v otázce uvedl, byla i o dvě otázky výše.

Žalobce taktéž trvá na nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, k čemuž argumentuje shodně jako v žalobě. Nadto konstatuje, že vyjádření žalovaného se opírá o nějakou „tajnou“ metodiku, což je v demokratickém právním státě absolutně nepřípustné, a to zejména tehdy, jde-li o vyhodnocení státní maturitní zkoušky. Existuje totiž veřejný zájem na tom, aby veřejnost věděla, jak jsou maturitní zkoušky opravovány.

III. Posouzení žaloby

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)] a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Ačkoli žalobce trval na nařízení jednání, soud rozhodl bez nařízení jednání, protože shledal napadené rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.

Žaloba je důvodná.

Soud v projednávaném případě předně poukazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47, č. 3104/2014 Sb. NSS (všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz), v němž rozšířený senát dovodil, že v řízení o žádosti o přezkoumání výsledku části maturitní zkoušky konané formou didaktického testu dle § 82 odst. 3 školského zákona je třeba dle § 180 odst. 1 správního řádu aplikovat v otázkách, jejichž řešení je nezbytné, správní řád. Zároveň vyslovil, že k vyrozumění dle § 82 odst. 3 školského zákona o žádosti o přezkoumání výsledku části maturitní zkoušky (dále jen „vyrozumění“) mají správní soudy přistupovat jako k rozhodnutí dle § 65 odst. 1 s. ř. s. a jsou povinny ho přezkoumat v rozsahu uplatněných žalobních bodů i z hlediska věcné správnosti hodnocení testových otázek a úloh. Z uvedeného vyplývá, že žalobce je aktivně legitimován k napadení vyrozuměním žalovaného ze dne 16. 6. 2015, č. j. MSMT-18539/2015, a že vyrozumění podléhá soudnímu přezkumu i po stránce obsahové správnosti.

Soud se v první řadě zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí žalovaného, protože přezkoumatelnost rozhodnutí je podmínkou pro věcný přezkum správního rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2003, č. j. 7 A 38/2001-37, č. 127/2004 Sb. NSS; či ze dne 8. 3. 2005, 3 As 6/2004-105, č. 617/2005 Sb. NSS).

Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, pokud z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal správní orgán za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti uváděné účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).

Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce podáním ze dne 22. 5. 2015 požádal o přezkum celého výsledku společné části maturitní zkoušky. Uvedl, že v úloze č. 12 didaktického testu z matematiky odpověděl „325“, přičemž odpověď byla hodnocena jako nesprávná, ačkoli byla správná. Výsledek považoval za početně správný, ale pouze z důvodu nervozity uvedl jinou jednotku. Závěrem poukázal na svoji soustavnou přípravu na maturitní zkoušku.

Žalovaný v převážené části vyrozumění popsal v obecné rovině proces hodnocení didaktických testů. Ačkoli na jednom místě jmenoval jednotlivé podklady, nijak je blíže nekonkretizoval, blíže se k nim nevyjádřil a nehodnotil je ve vztahu k žalobcově žádosti. K samotné žádosti se vyjádřil až v posledním odstavci vyrozumění, v němž konstatoval,

že hodnotitelé postupovali objektivně a žalobce uvedl u úlohy č. 12 nesprávné řešení, za které nebylo možné přidělit body. Zároveň uvedl, že zdravotní stav nebylo možné u již vykonané zkoušky zohlednit.

S ohledem na výše citovanou judikaturu je takové odůvodnění rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Ze samotného vyrozumění není zřejmé, jaké bylo zadání úlohy, správné řešení a jakou metodou se udělovaly body. Stejně tak není jasné, proč bylo řešení žalobce nesprávné a z jakého důvodu za něj nedostal žádné body, ačkoli úloha připouštěla udělení 0, 1, nebo 2 bodů. Rovněž pak není žádným způsobem zdůvodněno, podle jakých kritérií hodnotitelé úlohu č. 12 posuzovali a z čeho žalovaný dovodil jejich objektivní postup. Soud se proto ztotožňuje se žalobcem, že odůvodnění vyrozumění je pouze obecné a neposkytuje konkrétní důvody, které by vypořádaly námitky žalobcovy žádosti.

Pokud žalovaný nyní namítá, že na vyrozumění dle § 82 odst. 2 školského zákona se nevztahují § 67 a § 68 správního řádu, nelze se s tímto závěrem ztotožnit. Z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. 3104/2014 Sb. NSS je patrné, že na vyrozumění dle § 82 odst. 2 školského zákona se v otázkách tímto zákonem neupravených vztahuje správní řád. Přirozenou součástí prakticky jakéhokoli formalizovaného aktu orgánu veřejné moci je zodpovězení otázek: kdo a v jaké věci rozhodoval (záhlaví), jak rozhodl (výrok) a proč (odůvodnění). Proto se § 68 správního řádu musí aplikovat minimálně přiměřeně i zde. Význam odůvodnění správního rozhodnutí shrnul i rozšířený senát v bodě 31 citovaného usnesení: *„Jak dovodil Ústavní soud z principu demokratického právního státu zakotveného v čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky a z práva na spravedlivý proces garantovaného čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, vyplývá z ústavního pořádku právo účastníka řízení před správním orgánem být seznámen s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2005, sp. zn. III. ÚS 329/04). Rovněž právo na řádné přezkoumatelné odůvodnění rozhodnutí orgánů veřejné moci, včetně rozhodnutí správních orgánů, je součástí práva na spravedlivý proces zaručeného čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99). Řádné odůvodnění rozhodnutí včetně vypořádání námitek a skutečností uváděných účastníkem je tak nezbytnou zárukou proti libovůli v rozhodování, která je neslučitelná s principem demokratického právního státu (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10). Tyto ústavním pořádkem vyžadované záruky spravedlivého procesu nejsou ve školském zákoně nijak upraveny.“* Soud proto dospěl k závěru, že odůvodnění vyrozumění muselo být přezkoumatelné, protože žalovaný autoritativně rozhodoval o žalobci, byť v méně formalizovaném procesu, jako orgán veřejné moci vázaný právními předpisy (§ 2 odst. 1 a 2 správního řádu). Pouze pro úplnost soud dodává, že nedostatky odůvodnění správního rozhodnutí nelze zhojit podáním vyjádření v průběhu soudního řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58).

Jelikož je napadené vyrozumění nepřezkoumatelné, soud se nemohl vypořádat s jednotlivými věcnými námitkami a přezkoumat věcnou správnost úlohy č. 12 a její hodnocení. Na základě čl. 90 Ústavy České republiky jsou soudy povolány k tomu, aby poskytovaly ochranu subjektivním právům, přičemž správní soudy poskytují tuto ochranu v oblasti veřejných subjektivních práv (§ 2 s. ř. s.). Uvedenou ochranu není možné

považovat za ochranu formální a bezzubou, ale musí se jednat o ochranu efektivní, která umožňuje osobám domoci se svého práva v rozumné době, pokud jim takové právo přísluší. Maturita je významným životním okamžikem v životě každého mladého člověka, jehož studium je touto zkouškou zakončeno. Je vnímána jako vstupní brána do profesního života či nutný předpoklad pro další studium. Protahující se řízení o tom, zda mladý člověk zkoušku složil či nikoli, působí proto jako významná překážka v dalším životě.

Žalovaný vydal napadené vyrozumění dne 16. 6. 2015, a proto musel v době rozhodování znát citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. 3104/2014 Sb. NSS, které komplexně pojednává o procesní úpravě vyrozumění dle § 82 odst. 2 školského zákona. Žalovaný toto usnesení ale při vydání vyrozumění ani v náznaku nezohlednil a svojí současnou argumentací fakticky popírá jeho význam. Zároveň nepřezkoumatelnost je jedna z nejzávažnějších vad rozhodnutí, za kterou nese odpovědnost výlučně správní orgán, ačkoli v celé řadě případů přináší těžkosti ve formě prodlužujícího se řízení právě osobám, o kterých správní orgán rozhoduje. S ohledem na významný negativní potenciál, který by mohla mít nadměrná délka řízení na celý další život žalobce, soud dále uvádí, aniž by věcně posuzoval žalobní námitky, směřování úvah, kterými se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dosud nezabýval, ač tak učinit měl:

- z jakého důvodu žalovaný vyloučil z nahlížení metodiku hodnocení didaktického testu,
- zda je taková praxe v souladu s § 82 odst. 4 školského zákona, základními zásadami činnosti správních orgánů či s § 36 odst. 3 správního řádu (použitým přiměřeně),
- zda taková praxe odpovídá výše citované judikatuře Ústavního soudu k činnosti orgánů veřejné správy,
- jak žalovaný rozlišuje ve výsledcích mezi chybami, které zapříčinily nedostatečné znalosti a dovednosti studenta, a těmi, jež jsou dány zjevným nesprávným přepisem do záznamového archu,
- jakým způsobem žalovaný zabezpečuje, aby samotná hodnotící metodika pokrývala všechna myslitelná řešení úlohy a spravedlivě je bodově ohodnotila, popřípadě aby sama hodnotící metodika neobsahovala chyb,
- jakou má v početní úloze, která není cílena na práci s různými jednotkami a jejíž zadání přímo obsahuje výslednou jednotku, proporční hodnotu správné početní řešení ve vztahu k uvedení správné jednotky.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Soud uvážil, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], a věc vrátil

žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měl plný úspěch žalobce, a proto soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 15 342 Kč.

Výše nákladů řízení o žalobě se sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a z 3 úkonů právní služby ve výši 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika k vyjádření žalované). Dále k nákladům řízení patří i 3 režijní paušály ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Jelikož zástupkyně žalobce doložila, že je plátkyní DPH, zvyšují se náklady řízení ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. rovněž o 21 %.

S ohledem na již výše uvedený význam maturitní zkoušky pro mladého člověka jako vstupní brány do profesního života či nutný předpoklad pro další studium zdejší soud shledal v souladu s § 56 odst. 1 s. ř. s. existenci závažných důvodů pro přednostní projednání a rozhodnutí věci; věc by se jinak na pořad dostala nejdříve za rok.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. března 2016

JUDr. Ludmila Sandnerová
předsedkyně senátu